

فرار از ماموریت‌های نامشخص

گفتاری از **جی‌دی ونس** معاون ترامپ
درباره استراتژی دولت آمریکا در استفاده از نیروی نظامی

سردرگمی خودرو

ارزیابی کارشناسان از مخالفت مجدد شورای رقابت
با عرضه خودرو در بورس کالا

تقلا برای بقا

درباره **رجب طیب اردوغان**
که این روزها فضای اندکی برای مانور قدرت دارد

روزنامه نگار می‌مانیم

نوشته‌هایی از سردبیر، دبیران و خبرنگاران هم‌میهن درباره حرفه خود

تاریخ
سیاست
۲۰۲۰-۲۰۲۵

هنر خمینه

روایتی از مهرداد خدیر:
چگونه امام توانست همه نیروهای سیاسی را در انقلاب همراه کند؟

سرمقاله

از وحدت کلمه تا وفاق

بازخوانی گفتارهای بنیان‌گذار جمهوری اسلامی

اصلاحات فقهی امام

بسیاری از اتفاقات و رفتارها هست که اهمیت آن هنگامی بیشتر دیده و فهمیده می‌شود که قدری از آن فاصله بگیریم تا متوجه ابعاد آن شویم. دین و اسلام رکن اصلی فرهنگ جامعه ایران بودند و هنوز هم هستند، هرچند به علت سیاست‌هایی که به نام دین اجرا شده و نیز تحولات عمومی دیگر که مجال بحث آن نیست این جایگاه بسیار ضعیف شده است و همچنان در مسیر ضعیف‌تر شدن قرار دارد ولی دین کماکان اصلی‌ترین مؤلفه فرهنگی اکثریت جامعه ایران است. نکته مهم ماجرا این است که تحولات در اندیشه دینی پیش از انقلاب به‌ویژه در فاصله سال‌های ۲۲ تا ۵۷ بسیار عمیق بود، اکنون و به دلیل هجوم نیروهای تندرو در پوشش دین برای نابود کردن این دستاوردها، بیش از پیش بر اهمیت آن تغییرات رویکردهای دینی واقف شده‌ایم. در اینجا و به‌طور خلاصه به برخی از مهمترین این دستاوردها اشاره خواهد شد؛ دستاوردهایی که بدون تأیید یا پیشگامی امام امکان تحقق آنها نبود و هیچ مرجعی یا مقام دینی دیگری توان و جرات این اصلاحات بنیادین را نداشت. اولین و مهمترین تغییر در مفهوم ملیت و جمهوریت و حق مردم در تعیین سرنوشت خود بود. این بزرگترین تحول در فقه شیعی و حتی اسلامی بود که اساس نظام‌های جدید یعنی ملت-دولت را پذیرفت. کافی است نگاهی به اندیشه‌های سلفی در میان اهل سنت و نگاه امثال فداان اسلام در میان شیعیان نمود که چیزی به نام شهروندی و جمهوری و ملیت و کشور در آنها دیده نمی‌شود نگاه غالب اسلام‌وطنی بود. هنوز هم معبودی تندرو در پی همان افکار هستند و به تصور خود می‌خواهند با نفی جمهوریت نظام مرحله پیشرفته‌تری از جمهوری اسلامی را برقرار کنند در حالی که ماجرا برعکس است.